

fluens, sed currit primum à boreali ad austrum, donec perveniat ad ima montium, unde fluit in occasum; nomen amni est Kilwin, id est, celer fluvius; Kell, est celer, & Win est aqua. In his itidem montibus nascitur alias amnis, qui à multis flexibus dicitur Campsey, nam Campsi est curvatura, & Eye est aqua; amnis hic sese abscondit in Anerico fluvio. Ab hoc amne tractus montium vicinus, vulgo dicitur Campsey-hilles, id est, montes imminentes finuoso amni. Paulo occidentalior est amnis nomine Blanus, terminans præfecturam nostram ex parte à Levinia. Hinc Maximus gentilis noster, qui natus est ad amnem hunc, dicit se natum esse in ea provincia. Post hos est nobilis ille fluvius Anericus, defluens ex montibus prædictis versus occasum, qui post plures minores amnes in sese receptos tandem se condit in Lacu Leimonio. Hæc Regio nostra qua se dimittit in valles & in planities extenditur, hic est frugum perquam ferax, illuc pratis virentibus amœna; quæ ascendit in montibus versus austrum, abundat gregibus ovium: βησια monitum versus boream & occasum gramine virentes, & silvis tecta, nutritiunt boves innumeros, unde incolis est maximum vegetal. Amnes in hac regione sunt piscoſi, nominatim Fortha abundat salmonibus. In parte Orientali provinciæ vice lignorum in ignem lapide nigro sulphureo, maximis laboribus ex visceribus terræ extracto (quem vulgo carbonem vocant) utuntur; reliqua fere tota provincia in ignem utitur cespite exciso ex nigra superficie terræ, coalita ex aqua lutoſa & putrescente, & musco arborum per aliquot ſecula humi jacentium; hanc vulgo Mossam à muſco vocant. Incolæ montium versus boream & occasum ligna urunt, quorum copiam habent, quia Lacus Leimonius finit Provinciam nostram. Ab occasu (de eo lubet hic unum aut alterum verbum dicere) protenditur in longitudinem circiter viginti quatuor miliaria; ab australi in Boream undique fere ambitur montibus præaltis, niſi ab Austro latitudo ejus, qua maxima est octo miliarium, qua minima duo. Sunt in eo triginta Insulæ, in tribus quarum erant Sacræ Āedes, ſunt non paucæ compages trabium connexarum (ut erant antiquissimæ rates) cespite viridi coopertæ. In has autem, tempore belli, Lacus accolæ cum uxoribus liberis & rebus domesticis ſe recipere ſolebant, & hæ ſunt Insulæ natantes, de quibus fabulantur Scriptores, cujusmodi in pluribus aliis lacubus invenias. Nugamentum eſt merum de undis hujus Lacus ſine flatu ventorum; & pifces, quos adjunt ſine pinnis eſſe, ſunt ex genere anguillarum, quas vulgo Poanas vocant, quare nihil mirum. Montiū qui Lacui imminent longe altissimus eſt ille, qui à Lacu ipſo nomen defumit, & Banleimont dicitur, id eſt, mons Leimonius. Regio haec continent in ſe plus minus viginti vicinias five Parochias, in quibus ſi-

gulis ſunt ſacræ Āedes ad ſacros cœtus. Familia insigniores, quæ vel hic habitant, vel prædia ampla poſſident, ſunt hæ in primis. Ut à parte Orientali incipiam, ſunt Levinstonii, qui multa latifundia in hac parte & in australi poſſident. 2, Brucii: 3, Elphinstonii: 4, ex Mo- reis five Moraviis nonnulli: 5, ex Setoniis quidam: 6, Gramii: 7, Naperii; his proximi ſunt Buchanani, qui ſecundum amnem Ameri- cum ab australi, & Lacum Leimonium ab occaſu ampla poſſident prædia, ex quibus eſt u- num primarium, ad Principem familiae five Philarcham pertinens, quod vulgo Buchanan dicitur, unde genti nomen. Vox prædiū denotans eſt compositum, ſonatque agrum humilem vel depreſſum juxta aquas: Much enim vel Buch, notat humilem locum, & Annan, aquas: & tale eſt revera perpingue hoc prædiū, irrigatum ex australi ab Americo, & id Lacus Leminius lambit ab occaſu. Per regio- nem hanc nostram ductum fuit illud Vallum Severi, quod nos vulgo per interpretamentum Grahames Dyk vocamus, ſiquidem Grame eſt nobis id quod Severus eſt latinis, & Dyk nobis quod illis vallum. Incipit vero vallum ad For- tham, non procul ab Abercorna, paulo ulterius versus ortum in agro Lithgoano, inde ducitur versus occasum ad Grangiam & Kiniliam, loca nota; hinc ad Innerevenum vel interiorem Evenum, unde progreditur ad Falkirkum op- pidum, ſic vocatum quod ſit ibi in edito loco ſitum; Fal, enim vel Fel, eſt locus editus à Græ- co φαλής, quod idem ſignificat; & Kerk, vel Kirk, à κερκός circulus; templa enim Deorum antiquissima erant rotunda: post hoc, ad locum qui vulgo Camelon dicitur, progreditur, de quo multa alibi legas licet, quare de eo nihil hic. Inde procedit Vallum ad ſylvam Cumber- naldii, ubi erat maximum munimentum, quod vulgus noster vocat Castle Kain, à quo Vallum deducitur ad Barhill, id eſt, turrem in colle; Bar enim eſt turris; & Hill, collis. Non ita pri- dem hoc in loco eruti ſunt non pauci lapides eleganter ſculpti, cum inscriptionibus Roma- nis; nonnulli ex hiſce conservantur à vicinis nobilibus. Hic Vallum relinquens Provinciam nostram ingreditur Leviniam, & procedit ad Kirkintillocum, id eſt templum ſitum in mon- ticulo de Kirk; jam Tilluc, vel Tilli eſt mon- tulus, vel locus paulo editior, hic etiam erat magnum munimentum. Inde protenditur Val- lum ad oſtium Glottæ prope Dunglassum, id eſt rupem ad aquam: Dun eſt mons vel rupes; & Glas, aqua priscis. à Boreali latere Välli, ab uno extremo ad alterum ducta fuit fossa lata & profunda, juxta imum valli; fama eſt ab uno munimento ad aliud fuſſe ſubterra- nea itinera, per quæ milites clam euntes com- municabant conſilia, ut res poſtulabat. Vallum eſt plus minus triginta ſex miliarium in longi- tudinem porrectum, ab ortu ad occasum.